

Rollespillet «Fader Vår»

Mikael er konfirmant dette året. Presten og konfirmantkateketen hans har sagt at de må lære seg noen bønner utenat, og Fader Vår er en av de aller viktigste bønnene de skal lære. Neste gang de møtes i katekesen skal de vise at de kan bønner.

Så, Mikael prøver å sette seg ned, men sliter litt med å konsentrere seg

M (Mikael): Fader Vår, du som er i himmelen, helliget...

S (stemme): Ja !??

M : (Skvetter litt. Åpner øyene stort og ser seg rundt). Hm... (klør seg litt i hodet. Lukker øyene og begynner på nytt) **Fader Vår, du som er i himmelen, helliget vorde ditt...**

S: Jeg er jo her!

M: (Reiser seg nå og ser seg rundt)

Hva? Hva er den lyden? Hvorfor skal det være noe tull nå når jeg trenger å øve?

(Frustrert!) ÅÅÅÅ! (setter seg og fortsetter)

...helliget vorde ditt navn, komme ditt...

S: Det sa du i sta. Er du sikker på at du mener det der?

M: WHAT??!! (Eller et annet kanskje mer passende utropsord 😊)

(Ser seg rundt. Tror det er storebroren sin)

(Roper) Oliver! Er det deg? Kan du'kke bare la vær...

(Mumler litt til seg selv): Jeg trodde brutter'n var på trening, jeg... hm...

(Sukker)

OK...(roper halvhøyt og ganske fort) **Fader-vår-du-som-er-i-himmelen-helliget-vorde-ditt-navn
Komme-ditt-rike-skje**

S: Hvorfor roper du på meg uten å mene det?

M: (blir litt engstelig nå. Åpner øynene og bare ser seg rundt)

S: Du ber i mitt navn, men når jeg svarer er det som om jeg ikke eksisterer for deg.

Hvorfor ber du til meg da ?

M: (stammer litt. Er litt engstelig nå) Eh...Nå skjønner jeg ingenting! Hv....hvem er du?

S: Jeg er Herren din Gud. Du sitter der og...og ber til meg. Jeg tenkte det var lurt å svare.

M: (sperre opp øynene og svelger tungt) Jeg vet ikke jeg...

(Men, tror dette er en spøk. Reiser seg. Ser seg rundt og roper): Hvis dette er en spøk, så er det en dårlig en!!!!

S: Ta det med ro! Jeg ønsker på ingen måte å hverken skremme deg eller forstyrre deg når du ber. Men, jeg kan jo ikke vise meg for deg, for du – som er et menneske – har ingen begrep om hvordan jeg er. For Moses viste jeg meg som en brennende busk. Jeg viser meg gjennom Den Hellige Ånd som vind, flamme eller en

due, og sønnen min gikk her på Jorda. Han var også meg. Men, dere mennesker har valgt et liv vekk fra meg, og da er min kraft så stor og så forskjellig fra deres. Viser jeg meg for deg i min helhet vil du kanskje dø. Derfor er jeg usynlig for deg nå. Velger du å tro på meg, kan vi møtes på ordentlig når du kommer til meg i himmelen.

Men, akkurat nå, prøver jeg å lytte når folk ber. Det er veldig sjelden noen lytter ordentlig. Du satt og ba, men tenkte mest på at du skulle lære deg bønnen utenat, og ikke HVA det egentlig betyr å be.

Ofte vil du heller ikke oppdage mitt nærvær, slik som du gjør nå, men jeg er likevel til stede hvis du virkelig ønsker kontakt med meg.

M: Så ... (han ser på lappen med bønnen. Overrasket) Det som står her er virkelige ting som jeg ber deg om? Ting du faktisk kan gjøre noe med?

S: Ja! Så absolutt. Men, her på jorda har dere mennesker fått fri vilje. Selv om du ber til meg, tror på meg og ønsker å komme til meg i himmelen, så er det ikke alltid jeg kan endre på ting her på jorda. Dette er ikke fordi jeg ikke **kan**, men fordi jeg faktisk har bestemt at dere mennesker har fri vilje. Det jeg har bestemt endrer jeg ikke på. Men, tror du på meg, og kommer til meg, er du sikret at alt det du opplever på jorda som er et resultat av menneskers fristelser og ondskap – alt det er borte. Det eksisterer ikke her.

Har du hørt teksten «Fotspor i sanden»?

M: Nei

S: Forteller (leser denne for Mikael – EGET ARK)

M: (stusser litt. Smiler litt. Små-ler litt. Men er litt frustrert og kanskje sint også) Hva om jeg velger å ikke følge deg. Du har så mange regler. De 10 bud, for eksempel. Det er KJEMPEUMULIG å følge disse hele tiden!!!

S: Ja! Det er ikke lett. Du vil feile, for det er umulig for menneskene å leve helt syndfritt. Men, jeg tilgir deg dette hvis du virkelig angrer. Prøv å leve slik jeg har foreslått for deg.

Kanskje er det aller viktigste at du husker det Jesus sa: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, og all din forstand, og du skal..

M: ...elske din neste som deg selv.»

Ja... Jeg har hørt det. Heter det ikke det doble kjærlighetsbudet?

S: Jo! Det stemmer! Du er flink!

M: (Ser ned. Smiler litt. Har roet seg nå). Er det alt du krever? Det som står i nestekjærlighetsbudet?

S: Ja. Egentlig!

Og så ønsker jeg bare at du virkelig angrer når du vet du har gjort noe som bryter det budet.

M: Hm... Det kan jeg få til.

Men ... kan jeg be ferdig nå?

S: SELVFØLGELIG! 😊 Husk bare at det er noen på andre siden som lytter. MEG. Og, av og til tar jeg kontakt med deg. Derfor oppfordrer jeg deg til å lytte til meg også. Husk: Jeg er der sammen med deg, selv om du ikke alltid ser meg.

M: (lager en lyd som viser at han har forstått). Wow... Ok, da. (setter seg igjen)

(Bøyer seg ned mot fanget og samler hendene i bønn, tar en dyp pust): **Fader vår, du som er i himmelen....**